

Barbara Bieniek, Monika Prylińska, Anna Kiesell

Przewidywane skutki deregulacji dla przewodników miejskich. Studium przypadku – Kraków.

Obowiązujące prawo
(Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych)

i zmiany proponowane przez Rząd
(projekt Ustawy z dnia 8 października 2012 r. o zmianie ustaw
regulujących wykonywanie niektórych zawodów)

Art. 20.

1. Przewodnikiem turystycznym lub pilotem wycieczek może być osoba, która posiada uprawnienia określone ustawą.
(uchylony)
2. Do zadań przewodnika turystycznego należy **oprowadzanie turystów lub odwiedzających, udzielanie fachowej i aktualnej informacji** o kraju, odwiedzanych miejscowościach, obszarach i obiektach, **sprawowanie opieki** nad turystami lub odwiedzającymi w zakresie wynikającym z umowy, a podczas prowadzenia turystów w górach troska o ich bezpieczeństwo w szczególności podczas wyjść wymagających odpowiednich technik i specjalistycznego sprzętu.

Art. 21. (obowiązująca Ustawa z 1997 r.)

1. Przewodnicy turystyczni otrzymują uprawnienia następujących rodzajów:
 - 1). przewodników górskich dla określonych obszarów górskich;
 - 2). przewodników miejskich dla poszczególnych miast;
 - 3). przewodników terenowych dla poszczególnych województw, regionów oraz tras turystycznych;
 - 4). międzynarodowych przewodników wysokogórskich, których uprawnienia nie są ograniczone terytorialnie.

Projekt Ustawy

„w art. 21:

a). ust 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zadania przewodników turystycznych wykonują:

- 1) przewodnicy górscy dla określonych obszarów górskich;
- 2) przewodnicy miejscy dla poszczególnych miast;
- 3) przewodnicy terenowi dla poszczególnych województw, powiatów, gmin, a także regionów oraz tras turystycznych”

Pozostaje rozróżnienie na przewodników miejskich i terenowych w dodatku na poszczególne obszary.

Art. 22 otrzymuje brzmienie:

W Art. 22. Przewodnikiem miejskim i terenowym lub pilotem wycieczek może być osoba, która:

- 1) ukończyła 18 lat
- 2) nie była karana za przestępstwo umyślne lub inne **popelnione w związku z wykonywaniem zadań przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek**
- 3) posiada wykształcenie średnie

Zniesienie obowiązku odbycia szkolenia i zdania egzaminu nadającego państwowe uprawnienia

Art. 33 otrzymuje brzmienie:

1. Przewodnicy turystyczni **mogą oprowadzać** obsługiwane wycieczki po muzeach, wystawach i zabytkach, **jeżeli zadania tego nie wykonuje osoba upoważniona przez muzeum, organizatora wystawy albo właściciela lub posiadacza zabytku.**
2. Orowadzanie wycieczek, o których mowa w ust. 1, odbywa się w sposób określony przez dyrektora muzeum organizatora wystawy albo właściciela lub posiadacza zabytku w regulaminie dla zwiedzających.”

Art. 42.

1. Ewidencję uprawnień przewodników turystycznych i pilotów wycieczek nadanych na podstawie ustawy wymienionej w art. 11, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzą marszałkowie województw, o których mowa w art. 28. ust 1-3 ustawy wymienionej w art. 11, w brzmieniu dotychczasowym.
2. Na podstawie informacji o nadanych uprawnieniach przewodnika turystycznego, terenowego i miejskiego oraz pilota wycieczek nabytych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i przekazania ich w postaci elektronicznej przez marszałków województw na stronie internetowej ministra właściwego ds. turystyki są udostępniane dane liczbowe dotyczące nadanych przez poszczególnych marszałków województw uprawnień. Dane te są jawne.

Skutek

Nikt już nie otrzyma uprawnień państwowych, które stanowią potwierdzenie kwalifikacji zawodowych przyznane przez **niezależną, państwową komisję.**

Dotychczasowe uprawnienia będą miały ‘wartość archiwalną’

Dyrektywa 2005/36/WE

W przypadku wnioskodawców z państw nie regulujących danego zawodu należy potwierdzić **WYKONYWANIE** tego zawodu **W PEŁNYM WYMIARZE CZASU PRACY PRZEZ DWA LATA W OKRESIE OSTATNICH DZIESIĘCIU LAT W INNYM PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM**

Skutek „deregulacji”:

Otwarcie rynku dla zagranicznych przewodników i pilotów wycieczek – usługa dotąd wykonywana przez lokalnego przewodnika i opodatkowana w Polsce przechodzi w ręce przedsiębiorców zagranicznych i zasila obce budżety.

Kraków – badanie ruchu turystycznego 2012

Odwiedzający:

8 950 000 odwiedzający ogółem

6 600 000 odwiedzający krajowi

2 350 000 odwiedzający zagraniczni

Turyści:

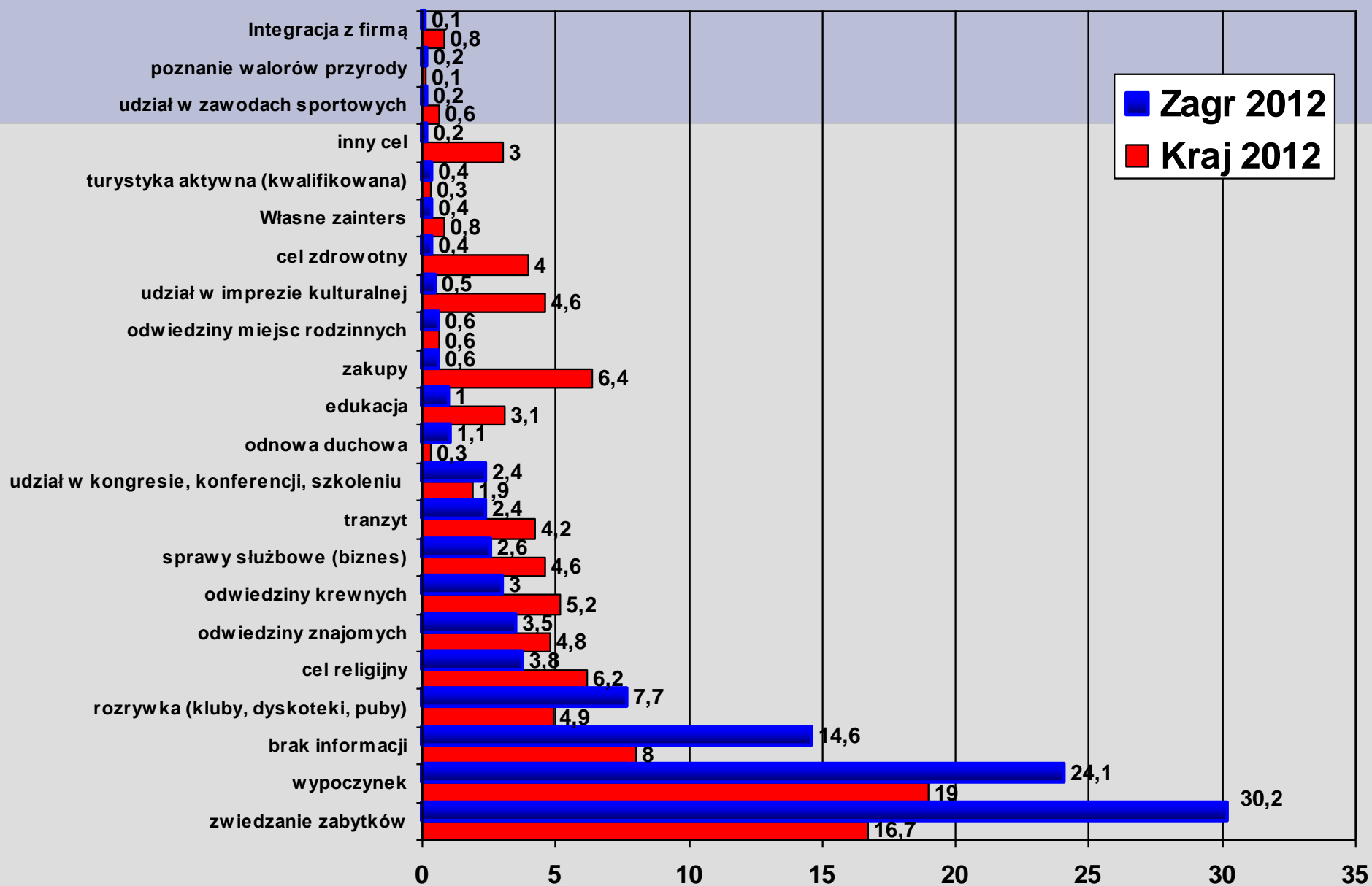
4 650 000 turyści krajowi

2 250 000 turyści zagraniczni

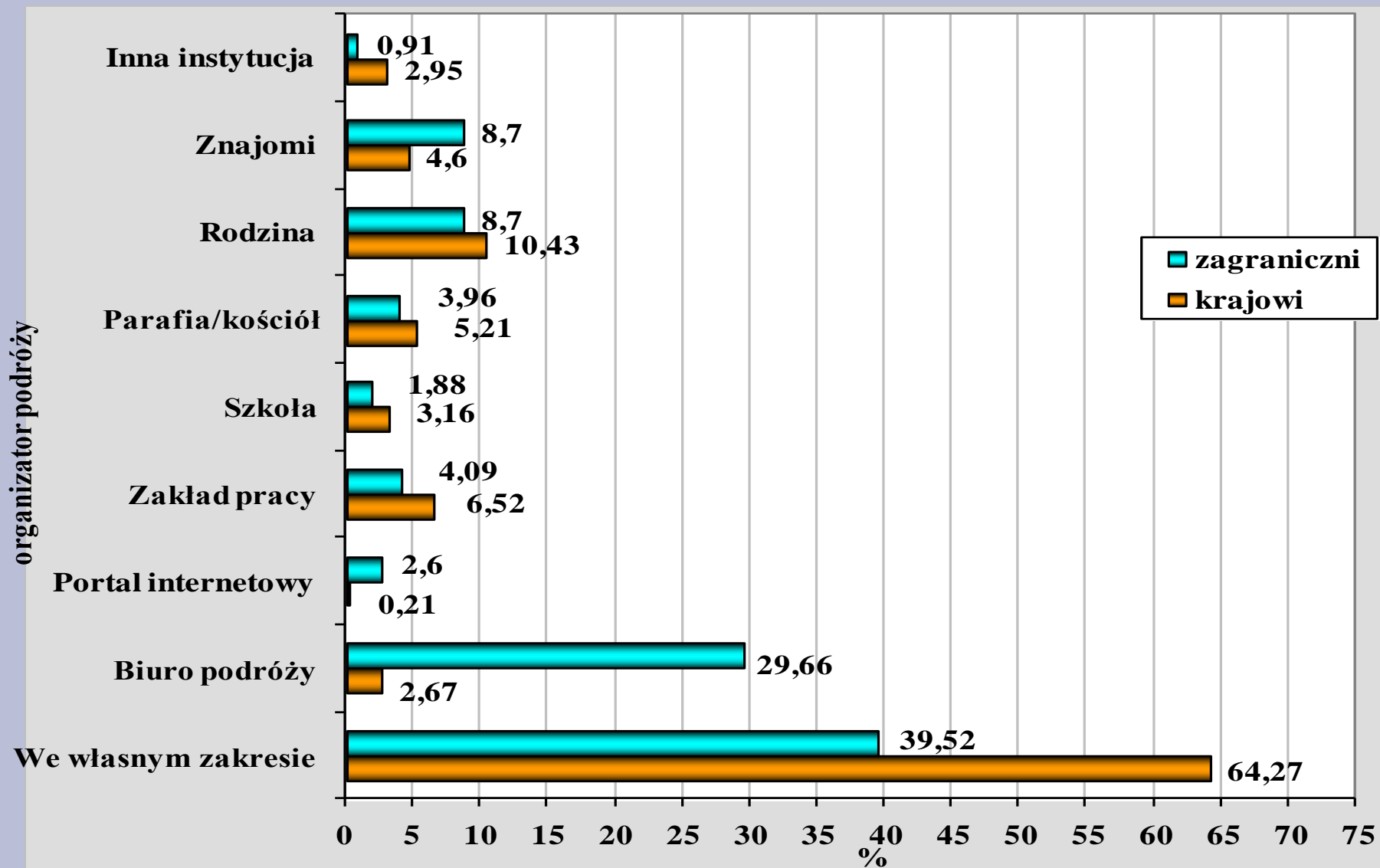
Źródło danych: Ruch turystyczny w Krakowie w 2012. MOT
(opracował zespół pod kierownictwem prof. dra hab. T. Grabińskiego)

Kraków – badanie ruchu turystycznego 2012

Wg badania dla 30,2 % gości zagranicznych celem przyjazdu jest zwiedzanie zabytków

Organizator podróży do Krakowa w 2012 roku

675 000 turystów zagranicznych przyjeżdża jako uczestnicy imprezy zorganizowanej przez biuro podróży

22 500 grup 30-osobowych

22 500 liczba zleceń, które mogą być stracone

Ile to jest pieniędzy?

5 625 000 zł

(22 600 x 250 zł)

**Ile to jest odprowadzonego
podatku?**

1 012 500 zł

(dla stawki 18%)

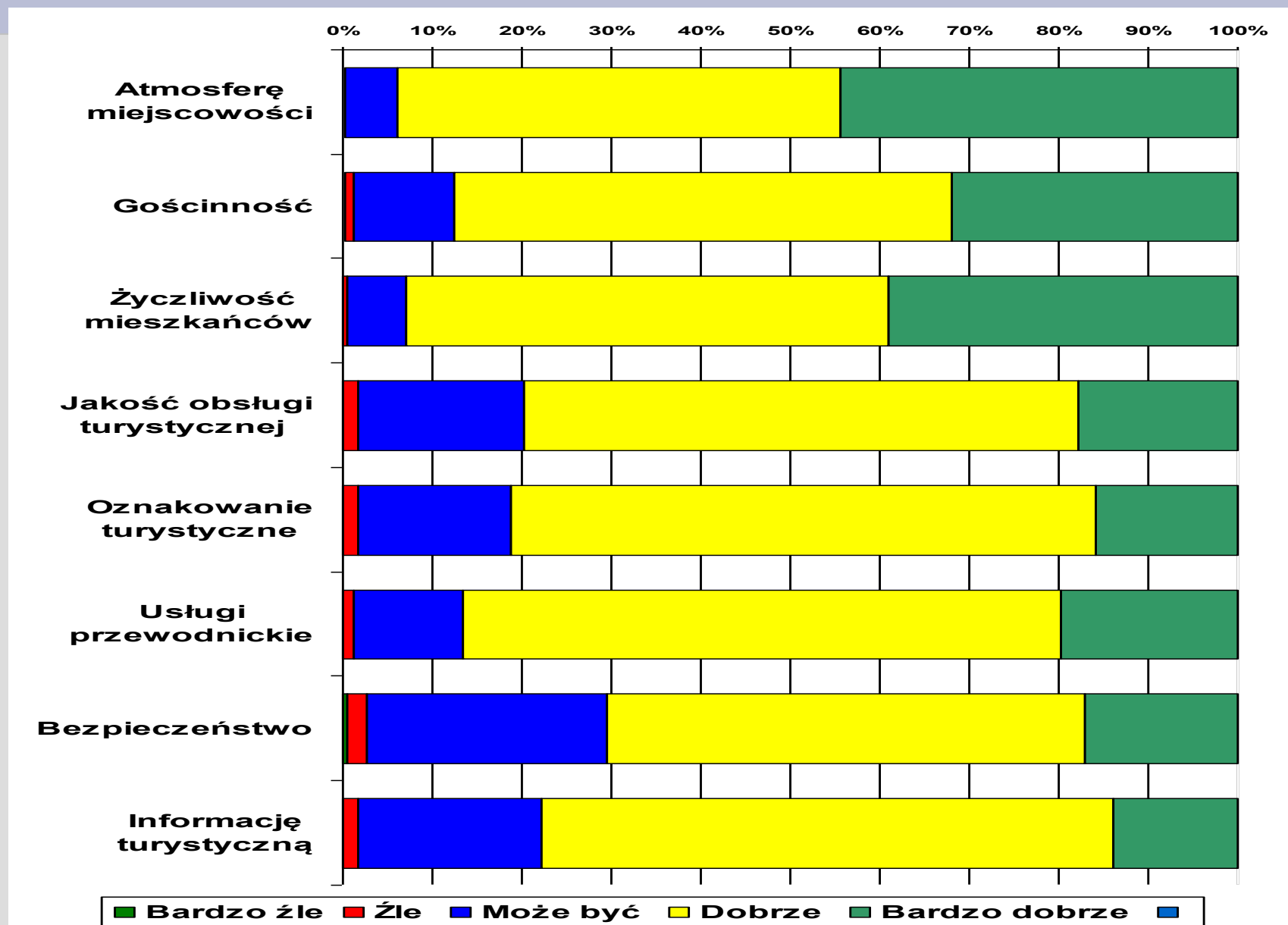
Skutki - podsumowanie

Oddanie rynku graczom zagranicznym:

- Strata miejsc pracy
- Strata wpływów do budżetu

Chaos na rynku. Poddanie się mechanizmom rynkowym, których działanie może okazać się niekorzystne z jednoczesnym odebraniem sobie możliwości powrotu do stanu sprzed bez konieczności zmian ustawowych.

Ocena wybranych elementów oferty turystycznej miasta Krakowa przez turystów zagranicznych w 2012 roku

Opracowanie: Barbara Bieniek, Monika Prylińska, Anna Kiesell

**Źródło danych: Ruch turystyczny w Krakowie w 2012. MOT
(opracował zespół pod kierownictwem prof. dra hab. T. Grabińskiego)**

